

tudi v izboru Kosovelovih pesmi *Moja pesem* (1976), kar seveda pomeni, da je po toliko letih tale pravda okoli oslovskega glasu res samo še — po Prešernu — »sloveča pravda od oslove sence«.

J. Kos

KRONIKA

SPREHOD PO JUGOSLOVANSKIH IN TUJIH REVIJAH

Uredništvo beograjske Književnosti odpira v 11. številki polemiko ob dramtizaciji dela Ćosićevega romana *Čas smrti*, ki jo v Jugoslovanskem dramskem gledališču dajejo z naslovom Kolubarska bitka. Seveda Predragu Matvejeviću, ki se je prvi zapičil v to predstavo, ne gre za njeno estetsko, ampak zlasti za idejno oceno. Prepričan je namreč, kako ta uprizoritev podžiga srbstvo in pravoslavje, skratka, kako je nacionalistična. V umirjenem tonu mu odgovarja Dobrica Ćosić in se pri tem med drugim sklicuje tudi na Janeza Šenka, upravnika Jugoslovanskega dramskega gledališča, ter na igralce, ki da v predstavi ne vidijo nobenega nacionalističnega bavlja. Predrag Matvejević pa se ne da kar tako. V svojih utemeljitvah, tokrat pospremljenih s povezavo neustanovljenega časopisa Javnost, skuša svoje argumente podkrepiti z nekaterimi, kakor sam pravi, izpadi na posameznih predstavah. Na relaciji srbsko—jugoslovansko se v tej številki oglašajo še Stevo Ostojić, Milorad Vučelić in Nenad Ristić. V tej številki zasledimo tudi nekaj poezije Borisa A. Novaka, ki je izšla spod avtorjevega peresa v srbohrvaščini z naslovom *Letni časi*. Urednik časopisa Vuk Krnjević pa objavlja spremno besedo, ki jo je napisal k slovenskemu cvetniku srbskega pesništva XX. stoletja *Med resničnostjo in snom* (Pristop pesništvu srbskih pesnikov XX. stoletja.)

V dvojni številki beograjske Književne kritike (3—4) zasledimo razpravo Janeza Strehovca *O Bürgerjevi teoriji avantgarde*. V njej se loteva različnih oznak avantgarde, posebej Bürgerjeve teorije umetniške zgodovinske avantgarde, resničnosti kot prispodobne pri Walterju Benjaminu in Petru Bürgerju, resničnosti kot avantgardne manifestacije in instalacije ter nasprotij med Adornovimi in Lukacsevimi estetskimi pogledi na umetniško avantgardo. Esej je prevedel Milan Đorjević, sourednik časopisa. Izmed estetskih raziskav omenimo še prispevek Marije Golaševske *Estetika kot teorija igre*. Vojin Matić piše o začetkih tragedije in se pri tem ustavlja pri obscenem kot pobudilu za dramsko gradnjo.

Oktobrska številka Letopisa Matice srpske, ki izhaja v Novem Sadu, pri naša izbor iz sodobne slovenske poezije. Pripravil ga je Špiro Matijević, ki je tudi prevedel pesmi. V tem izboru se s po dvema pesmima pojavljajo Matej Bor, Jože Udovič, Ciril Zlobec in Dane Zajc, s po eno pa Tone Pavček in Kajetan Kovič. V tej številki še objavlja pesmi Dušan Kostić; šest jih je izšlo s skupnim naslovom *Kako tesnobo je bóli*. Preostali pesniški del napolnjujejo prevodi. Radoslav Dorić in Ivan Fece objavljata odlomke iz pogovora s Coko Perić Nešić, v katerem se spominja nekaterih srbskih in hrvaških književnikov.